

РЕШЕНИЕ

№ 3457

гр. София, 01.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 19.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова
Калин Куманов**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2015** по описа за **2020** година докладвано от съдия Камелия Стоянова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] против решение № 16660 от 20.01.2020 г., постановено по НАХД 5637/2019 г. на СРС, наказателно отделение, 11 състав. С посоченото решение съдът е потвърдил наказателно постановление № 446569-0347043/08.07.2109 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 600 лв. на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ.

Решението се обжалва като неправилно постановено в нарушение на закона - касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 вр. ал.2 от НПК – по съображения, подробно изложени в касационната жалба. Иска се отмяната му и отмяната на наказателното постановление.

Ответникът изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С.-град, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

С решение № 16660 от 20.01.2020 г., постановено по НАХД 5637/2019 г. на СРС, наказателно отделение, 11 състав, съдът е потвърдил наказателно постановление № 446569-0347043/08.07.2109 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на НАП, с което на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 600 лв. на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ.

От фактическа страна СРС е приел за установено, че е била извършена проверка на 14.01.2019 г. в 13:00 ч. на търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от Допълнителните разпоредби на ЗДДС – ресторант, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от [фирма]. При проверката било установено, че дневният оборот от монтираното в обекта фискално устройство, съгласно междинен финансов отчет е в размер на 52, 51 лв., а фактическата наличност в касата на обекта е в размер на 164, 50 лв. съгласно изготвен опис на паричните средства. Фискалното устройство модел „FP 550 KL“ с ИН на ФУ DT 332392 и ИН на ФП 02332392 притежава функциите „служебно въведени“ суми и служебно изведени суми. По този начин търговецът не е изпълнил задължението си, извън случаите на продажби, да отбележи всяка промяна на касова наличност (въвеждане на пари в касата) на ФУ чрез операцията „служебно въведени“ суми. Прието е за извършено нарушението по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ във връзка с чл. 185, ал. 2 от ЗДДС. При така установеното е съставен АУАН, въз основа на който е издадено и наказателното постановление.

От правна страна СРС е приел, че е налице неизпълнение на задължението по чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18/13.12.2006 за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, издадена от МФ.

Решението на районния съд е правилно.

Нормата на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г. съдържа правило, съгласно което извън случаите на продажби, всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ се регистрира във ФУ чрез операциите „служебно въведени“ или „служебно изведени“ суми. Санкционният текст на чл. 185, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДДС предвижда административно наказание за лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, когато нарушението е довело до неотразяване на приходи. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установя обстоятелството, че дневният оборот от монтирания в обекта ЕКАФП, съгласно дневен междинен отчет е в размер на 52, 51 лв., а фактическата наличност в касата на обекта е в размер на 164 лв. съгласно изготвен опис на паричните средства. По този начин търговецът не е изпълнил задължението си, извън случаите на продажби, да отбележи всяка промяна на касова наличност (въвеждане на пари в касата) на ФУ чрез операцията „служебно въведени“ суми. Всяка разлика между наличните и

документираните средства препятства проследяването на паричния поток в търговския обект и представлява нарушение на правилата за регистрация и отчетност. Касовата наличност се формира от средствата, които са постъпили от продажби за съответния ден, средствата, с които е започната работа в началото на деня, както и средствата, които постъпват или излизат от касата във връзка с извършени разплащания с други търговци. В случая се доказва, че при извършената от контролните органи проверка е била установена разлика между разчетената и фактическата касова наличност в обекта, представляваща въвеждане на пари в касата, която не е била отбелязана във фискалното устройство чрез операцията "служебно въведени" суми. С това нарушението на нормата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 е извършено от обективна страна. Същото е формално, като за съставомерността му не е необходимо да настъпят вредни последици. По делото се установи по категоричен и безспорен начин, че касаторът не е изпълнил задължението си да отбележи всяка промяна на касовата наличност извън случаите на продажба (начална сума в касата, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) във фискалното устройство чрез операциите "служебно въведени" и "служебно изведени" суми, с каквито функции то разполага, което нарушение е установено в хода на извършена на 14.01.2019 г. проверка от органите по приходите в стопанисвания от касатора търговски обект. Разпоредбата на чл. 33 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г. на МФ се намира в глава четвърта "Издаване на документ за продажба чрез фискално устройство" и регламентира отчетността на паричните потоци от дейността на съответните задължени лица и тяхното регистриране. В ал. 1 от цитираната разпоредба е въведено общото задължение за съответните лица по чл. 3 от Наредбата извън случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари в и извън касата) на ФУ да бъде регистрирана във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми, т.е. задължението е промяната в касовата наличност (независимо, дали положителна или отрицателна) да бъде отразена чрез фискалната памет на фискалното устройство, а не по друг начин, ако има работещо такова в съответния търговски обект. В конкретния случай това изискване не е съобразено, като е установена разлика, като фактическата касова наличност е била повече от отчетената като реализирана във фискалното устройство. От своя страна, административно наказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2, във вр. с ал. 1, доколкото констатираното нарушение води до неотразяването на приходи. Същата имплицитно препраща към разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., където е посочено задължението на търговците да регистрират във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ, извън случаите на продажби. Налице е пълно съответствие между словесното описание на релевантната фактическа обстановка в акта, очертана чрез изискуемата се конкретика, нейното последователно възпроизвеждане в наказателното постановление и възприетата цифрова квалификация. Материалният закон също е приложен правилно. По делото е безспорно установено, че търговецът не е изпълнил задължението си, произтичащо от разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г., за което му е наложена имуществена санкция на основание чл. 185, ал. 2 от ЗДДС. Съгласно § 11 от Преходните и заключителни разпоредби на Наредба № Н-18/13.12.2006 г., същата се издава на основание чл. 118, ал. 2 и 4 от ЗДДС.

Санкционната разпоредба на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС предвижда налагане на глоба, респ. имуществена санкция за този, който наруши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, а когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се прилага ал. 1. При индивидуализацията на наказанието административно наказващият орган е посочил, че не е било изпълнено задължението за отбелязване на промяната в касовата наличност на ФУ чрез операцията „служебно въведени суми“, както и че е налице промяна в касовата наличност, което представлява по същността си излагане на мотиви за приложимост на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, тъй като нарушението е довело до неотразяване на приходи. Следва да се съобрази обстоятелството, че след като разликата от сумата по дневния финансов отчет и установената наличност в касата е положителна, то е налице приход, който не е бил отразен по реда на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г., а търговецът не е дал никакво обяснение (по време на проверката или като възражение срещу АУАН) на какво се дължи установената разлика.

Въз основа на изложеното, тази инстанция приема касационната жалба за неоснователна.

С оглед на изхода на спора, претенцията на ответника по касация за присъждане на възнаграждение за юрисконсулт е основателна и в негова полза следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт по реда на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Нормата на чл. 63 от ЗАНН е изменена, като е създадена нова ал. 3, съгласно която в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК. Съгласно чл. 63, ал. 4 от ЗАНН, ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото, съдът, може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно чл. 36 от Закона за адвокатурата. Съгласно чл. 63, ал. 5 от ЗАНН в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на Националното бюро за правна помощ. Законът за административните нарушения и наказания не съдържа преходни и заключителни разпоредби, които да уреждат началния момент на действието на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН (които са нови), и дали същите се прилагат и за започналите производства (преди влизането в сила на правните норми), поради което следва извода, че тези правни норми са приложими и по отношение на касационното производство, образувано на 20 февруари 2020 г. пред Административен съд София град, като на ответника по касация следва да се присъди възнаграждение за юрисконсулт по реда на чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съгласно който текст възнаграждението за защита в производствата по ЗАНН е от 80 лв. до 120 лв. В касационното производство пред Административен съд София град е проведено само едно съдебно заседание, в което е взел участие юрисконсулт от администрацията на ответника по касация. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност, поради което следва да бъде присъдено възнаграждение за

юрисконсулт в размер на 80 лв.

Като взе предвид направените фактически и правни изводи и на основание чл. 221, ал. 2, предложение 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВНИЯТ СЪД С. – град, VIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 16660 от 20.01.2019 г., постановено по НАХД № 5637/2019 г. на СРС, наказателно отделение, 11 с-в.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Националната агенция за приходите възнаграждение за юрисконсулт в размер на 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ